

Αποκλειστική συνέντευξη των Καβαλιωτών συγγραφέων, Λίας Ζώτου και Θοδωρή Καραγεωργίου, των Εκδόσεων Ψυχογιός.

Η Λία Ζώτου και ο Θοδωρής Καραγεωργίου, είναι δύο νέα παιδιά, ζευγάρι στη ζωή, αλλά και στη συγγραφή, που κατάγονται από την Καβάλα. Εδώ και καιρό, ανήκουν στο δυναμικό των Εκδόσεων Ψυχογιός.



Έχουν ήδη εκδώσει 2 βιβλία, "Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ" και το πιο πρόσφατο, "ΣΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ". Περισσότερα για τους συγγραφείς και τα δύο βιβλία τους, μπορείτε να δείτε και στην επίσημη σελίδα των Εκδόσεων Ψυχογιός --

> <http://www.psichogios.gr/site/Authors/show/839>

Οι δύο συγγραφείς, θα βρεθούν αύριο **Σάββατο 9 Αυγούστου και ώρα 20:30**, στην Παραλία Οφρυνίου, και στο Βιβλιοπωλείο Σπανού Κυριακή "Paperland", όπου θα υπογράψουν και αντίτυπα των βιβλίων τους.

Πριν από την παρουσία τους εκεί, μιλούν αποκλειστικά στο Ράδιο Energy 96.6 για τα δύο τους "παιδιά" και μας οδηγούν στον δικό τους κόσμο, μέσα από τι σελίδες, και την πένα τους.

Συνέντευξη στην Κική Βασιλειάδου.

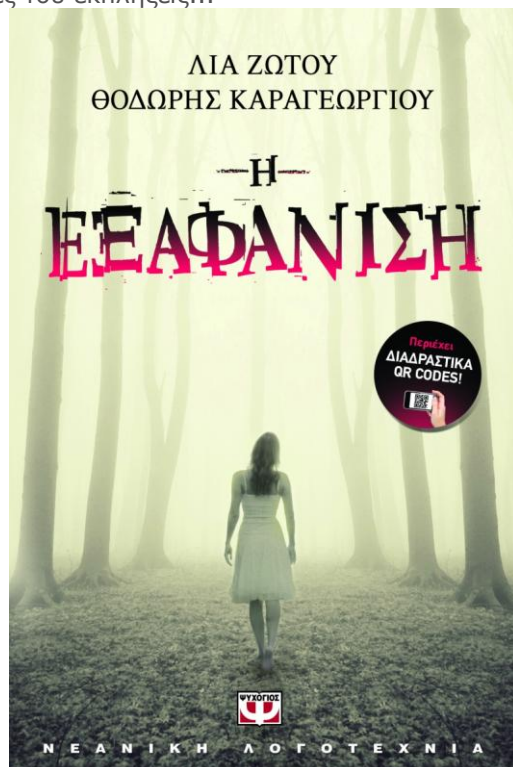
Λία Ζώτου και Θοδωρής Καραγεωργίου. Είστε δύο νέα παιδιά από την Καβάλα, που πορεύεστε μαζί, και στη ζωή αλλά και στη συγγραφή. Νομίζω αυτό είναι λίγο πρωτότυπο. Ίσως δεν το έχουμε συναντήσει ξανά.

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Ομολογούμε πως η συγγραφική μας συνεργασία είναι μία εμπειρία υπέροχη, η οποία μας φέρνει αντιμέτωπους με όλων των ειδών τα συναισθήματα! Η κοινή απόφαση που πήραμε ώστε να προβούμε σε ένα όχι και τόσο εύκολο εγχείρημα, θα λέγαμε πως άλλαξε ριζικά την αντίληψη μας για τον όρο «συντροφικότητα». Μας φανέρωσε πτυχές των εαυτών μας που δεν γνωρίζαμε ότι υπάρχουν, μας δίδαξε πολλά και φυσικά τολμάμε να πούμε πως μας έφερε ακόμη πιο κοντά! Με δυο λόγια, αν το να γράφεις ένα βιβλίο είναι κάτι το πολύ όμορφο, το να το γράφουν δύο μαζί είναι πραγματικά απίστευτο, είναι μαγικό!

Μέχρι στιγμής, μας έχετε παρουσιάσει δύο βιβλία. Το πρώτο σας, «Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ», και το δεύτερο και πρόσφατο, «ΣΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ» και τα δύο από τις Εκδόσεις Ψυχογιός. Δυο βιβλία σε διαφορετικό ύφος, για διαφορετικούς πιθανώς αναγνώστες. Το πρώτο πιο νεανικό, και το δεύτερο, ένα καθαρά ενήλικο μυθιστόρημα. Συνήθως τα πρώτα βιβλία, τα πρώτα βήματα του

συγγραφέα, κινούνται στο ίδιο ύφος. Εσείς πειραματιστήκατε αρκετά. Είναι όντως πείραμα για να δείτε τι αγαπάει το κοινό, ή απλώς έτσι έτυχε;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Το βήμα από τη νεανική λογοτεχνία στη λογοτεχνία ενηλίκων ήταν κάτι που θέλαμε πολύ να κάνουμε. Βέβαια, όπως και κάθε νέο βήμα, είχε τη δική του δυσκολία. Το να δοκιμάζεις κάτι καινούριο, έχει πάντα το ρίσκο ότι ξεκινάς σχεδόν από την αρχή. Οι αναγνώστες όμως δικαίωσαν την επιλογή μας, αγκαλιάζοντας τα «φύλλα» με μεγάλη αγάπη από τις πρώτες κιόλας μέρες της κυκλοφορίας τους! Τα σχόλια και οι κριτικές που λαμβάνουμε μας δίνουν μεγάλη δύναμη για τη συνέχεια. Η λογοτεχνία ενηλίκων φαίνεται να μας έχει κερδίσει για τα καλά. Συνεχίζουμε λοιπόν σταθερά. Ωστόσο, το μέλλον κρύβει πάντα τις δικές του εκπλήξεις...



Πάμε λίγο στο νέο σας βιβλίο, με τον τίτλο «Σαν τα φύλλα του καπνού», το οποίο παρουσιάζετε σε όλη την Ελλάδα, και τώρα θα το παρουσιάσετε στην Παραλία Οφρυνίου, στην Καβάλα, το Σάββατο 9 Αυγούστου στις 20:30. Ένα βιβλίο που από όσο διαβάσαμε κι εμείς, έχει συγγραφικές πινελιές από την Καβάλα όπου και κατάγεστε, από τις καπναποθήκες, το παρελθόν και το μέλλον, και φυσικά τον έρωτα. Ήταν όνειρό σας να αποδώσετε την δική σας οπτική για την Καβάλα, μέσα από ένα βιβλίο σας; Ή αν θέλετε, ήταν μια ανάγκη σας η αναφορά στην Καβάλα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Πιστεύουμε πως κάθε συγγραφέας επιθυμεί κάποια στιγμή να αναφερθεί στην ιδιαίτερη πατρίδα του, στον τόπο που γεννήθηκε, μεγάλωσε και έκανε τα πρώτα του βήματα. Εμάς μας δόθηκε η ευκαιρία στο δεύτερο κιόλας βιβλίο και οφείλουμε να ομολογήσουμε πως η συγκίνηση κατά τη διάρκεια της συγγραφής του ήταν έντονη και τα συναισθήματα που βιώσαμε πολύ δυνατά.

Στο βιβλίο αυτό, αναφέρεστε στη Σμύρνη, στην προσφυγιά, στην Καβάλα του 1928, ακόμα και στην Αγγλία του μεσοπολέμου. Σαν νέα παιδιά που είστε,

προφανώς για να γράψετε το βιβλίο αυτό, δυσκολευτήκατε περισσότερο από το πρώτο. Σίγουρα ανατρέξατε περισσότερο σε ιστορικές πηγές, ή λόγια μεγαλύτερων. Των παππούδων σας ας πούμε. Συνέβη κάτι τέτοιο;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Τα «φύλλα» δεν είναι απλά μία ιστορία φανταστική. Είναι θραύσματα από ιστορίες που μας έχουν διηγηθεί στην παιδική μας ηλικία, είναι γεγονότα από χρόνια αλησμόνητα που δεν χορταίναμε να τα ακούμε και τα οποία μας συντροφεύουν μέχρι και σήμερα. Ζεστός ελληνικός καφές να αχνίζει στα λευκά φλιτζάνια, η σόμπα στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς να καίει, τα κάστανα να σκάνε στη φωτιά... Και οι δικοί μας, με δάκρυα στα μάτια, να αφηγούνται ιστορίες από τα παλιά...

Βέβαια, θεωρούμε πως η απόδοση των όποιων ιστορικών στοιχείων ίσως και να αποτελεί το πιο δύσκολο κομμάτι της συγγραφής ενός βιβλίου, ιδίως όταν η πρόθεση των συγγραφέων δεν είναι η καταγραφή της Ιστορίας! Συγκεκριμένα για τα «Φύλλα», η μελέτη γεγονότων και εξειδικευμένων γεωργικών γνώσεων ήταν απολύτως αναγκαία, από την στιγμή που είχαμε αποφασίσει η ιστορία τους να εντάσσεται σε ένα αληθινό ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο. Οπότε, πέρα από τα βιώματα που είχαμε ως παιδιά και από τις αφηγήσεις των προγόνων μας, χρειάστηκε και μία απαιτητική έρευνα, η οποία μας αποζημίωσε και με το παραπάνω, αφού ταυτόχρονα κάναμε και ένα απολαυστικό ταξίδι στον χρόνο!



Εφόσον είστε ζευγάρι και στη ζωή, σίγουρα ο ένας συμβουλεύει τον άλλο σε κάποια ιδέα κτλ. Ίσως να υπάρχουν διαφωνίες οι οποίες λύνονται. Πέρα από εσάς τους δύο όμως, υπάρχει κάποιος τρίτος, το τρίτο μάτι που λέμε, που θα διαβάσει αποσπάσματα βιβλίου σας, ώστε να εκφράσει τη δική του άποψη και πιθανώς παρατήρηση;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Φυσικά και κατά τη διάρκεια της συγγραφής υπάρχουν διαφωνίες. Στις περιπτώσεις αυτές όμως έχουμε στο πλάι μας τους ίδιους τους ήρωες των βιβλίων μας που έρχονται να δώσουν από μόνοι τους τη λύση και τον τρόπο που θέλουν εκείνοι να δράσουν! Σε γενικές γραμμές, θα λέγαμε, ότι όπως ακριβώς συμπληρώνει ο ένας τον άλλον στη ζωή,

κάπως έτσι λειτουργούμε και με τη συγγραφή. Φυσικά και υπάρχει το «τρίτο μάτι»· είναι πολύ δικοί μας άνθρωποι, οι οποίοι μας δίνουν τη γνώμη τους πριν παραδώσουμε το τελικό κείμενο στον εκδότη.

Εντόπισα κάτι επίσης σπάνιο σε εσάς. Και τα δύο σας βιβλία, είναι πολύ μεγάλα σε όγκο. «Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ» είναι 488 σελίδες, και το «ΣΑΝ ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ» είναι 560 σελίδες. Και φυσικά δεν είναι μόνο πλούσια σε σελίδες, αλλά και πλούσια σε περιεχόμενο. Αυτό για μένα, σημαίνει πως έχετε πάθος για τη συγγραφή. Δεν είναι απλά μια διεκπεραίωση. Η πένα σας δε σταματάει εύκολα με το σκεπτικό «άντε ας το τελειώσουμε να το εκδώσουμε».

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Λατρεύουμε αυτό που κάνουμε και τούτη η αγάπη αφήνει το στίγμα της πάνω στο χαρτί, στις λέξεις... φτάνει απόφια μέχρι τον αναγνώστη. Το πάθος μας για τη συγγραφή μεγαλώνει από βιβλίο σε βιβλίο. Δεν θα μπορούσαμε να δούμε ποτέ ως απλή διεκπεραίωση τη δημιουργία ενός μυθιστορήματος. Και η απόφασή μας δικαιώνεται. Η αγάπη που λαμβάνουμε από τους αναγνώστες είναι έκδηλη από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Είμαστε πολύ χαρούμενοι γιατί ο κόσμος έχει αγκαλιάσει και εμάς και τα βιβλία μας.

Οι Εκδόσεις Ψυχογιός, είναι αναμφισβήτητα, ένας από τους μεγαλύτερους (αν όχι ο μεγαλύτερος) εκδοτικός οίκος στην Ελλάδα. Θεωρώ πως είστε πολύ περήφανοι και τυχεροί που συνεργάζεστε με τον συγκεκριμένο οίκο. Επαγγελματική και συγχρονισμένη δουλειά, σεβασμός στον αναγνώστη και τον συγγραφέα και άλλα πολλά θετικά στοιχεία. Η συνεργασία σας πως προέκυψε; Ποιος χτύπησε πρώτος την πόρτα;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Οι Εκδόσεις Ψυχογιός είναι πράγματι ένας από τους μεγαλύτερους εκδοτικούς οίκους της χώρας μας. Είναι μεγάλη τιμή για εμάς να αποτελούμε μέλος αυτής της οικογένειας, η οποία μάλιστα μας αγκάλιασε ζεστά από την πρώτη στιγμή, από το πρώτο κείμενο που στείλαμε για αξιολόγηση, την «Εξαφάνιση». Η συνεργασία μας με τις Εκδόσεις Ψυχογιός είναι για εμάς ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να προκύψει στο συγγραφικό μας ταξίδι!

Λίγο πριν σας αποχαιρετήσουμε, θα θέλαμε να δώσετε το ραντεβού σας με τους θαυμαστές σας και τους υπόλοιπους αναγνώστες. Έπειτα λοιπόν από την Παραλία Οφρυνίου στην Καβάλα, το Σάββατο 9 Αυγούστου, υπάρχει άλλη περιοχή ανακοινώσιμη;

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Η επόμενη παρουσίαση είναι προγραμματισμένη για την Παρασκευή 29 Αυγούστου στην Παλιά πόλη της Ξάνθης, στην αυλή του Λαογραφικού & Ιστορικού Μουσείου Ξάνθης.

Λία Ζώτου, Θεοδωρή Καραγεωργίου, σας ευχαριστούμε για την όμορφη κουβέντα, και σας ευχόμαστε ένα μέλλον γεμάτο βιβλία, νέες ιδέες και πολλές νοσταλγικές συγγραφικές στιγμές, που λείπουν από τα σύγχρονα βιβλία.

Λ.Ζ., Θ.Κ.: Εμείς ευχαριστούμε για την όμορφη φιλοξενία σας και ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας να έχουμε όλοι πάντα ως σοφό συνοδοιπόρο στην πορεία της ζωή μας την ελπίδα, γιατί χωρίς αυτήν δεν μπορούμε να ονειρευτούμε, και δίχως όνειρα δεν μπορούμε να συνεχίσουμε!